

Känslans värld

Linn Giertz

Känslans värd

Om du ser några
stavfel eller liknande
tweeta mig snälla!

<http://twitter.com/linsangz>

Linn Giertz

Jag vill tacka mina lärare Jimmy
Jansson, Martin Fernstöm och
Lotta Bohlin för att ni har hjälpt
mig med att skriva. Jag vill tacka
Martin Norstöm för han har
hjälpt mig med min framsida. Jag
vill tacka Andrea Markovic, Ea
Englund Levander som hjälpt till.

Kapitel 1

Alice hade rast. Rast. Det hon absolut inte ville ha. Hon dröjde sig kvar i klassrummet men hon gick ut när läraren sa att hon behövde det. Det var tomt i den smutsiga korridoren. Några ryggsäckar och vattenflaskor låg på det kala golvet. Hon tog på sig sin jacka och sina vantar men mössan struntade hon i. Hon kollade ut i en park som skulle föreställa deras skolgård, genom ett nytvättat fönster. Det var soligt väder men ganska snöigt. Det fanns en gräsplan som var mest isig men det var ändå några som spelade fotboll där. Några bänkar och en asfaltsyta. Alice började gå försiktigt ner för en trappa. Ett trappsteg i taget. Hon tittade på de stora dörrarna och där bakom stod de personerna hon absolut inte ville möta. Nadja och hennes två vänner Fanny och Kajsa. Hon öppnade dörren långsamt och ville inte möta deras blickar. Hon tog ett steg ut och sen några till. Alice gick ganska snabbt men ljudlöst för hon ville inte att Nadja skulle märka henne. Hon tittade åt andra hållet. Nadja satt på en stenvmur och pratade med några killar i Alice och Nadjas klass.

Alice blev lättad när hon inte märkte Nadja. Hon satte sig på en bänk i andra änden av skolgården, så långt hon kunde gå från Nadja, Fanny och Kajsa. Det var inte så skönt att sitta där men som tur var tog hon med sig sin väska med en bok i. Innan Alice började läsa kollade hon om Nadja var sysselsatt. Killarna gick därifrån och då förstod Alice att Nadja skulle komma till henne. Det gjorde hon också. Fanny nästan skrek samtidigt som hon pekade på Alice. Där är ju Alice, sa Fanny skrattretande. De började gå mot Alice. När de kommit fram frågade det ingenting som de brukade göra. Nadja stod tyst och kollade på Alice men sen började hon. Tjejer har ni sett hennes vantar, hon har vantar! Sa hon så högt man kan säga det. Hon nästan skrattade när hon talade. Alice kramade om sina sköna vantar inifrån och sen tog hon av sej dom. Det var kallt. Hennes fingrar nästan frös till is kändes det som. Alice tog på sej sina vantar igen för hon frös jättemycket. Hennes händer njöt av att det blivit varmt igen. Då satt Nadja igång igen:

- Man skäms ju asså att man har dig i sin klass.

Alice blev så förbannad och ledsen. Inte sur på Nadja som hon borde blivit. Alice torkade bort sina tårar som började tränga sig fram ur henne. Alice blev så ledsen att hon slog till Nadja rakt i magen. Nadja blev tyst. Nadja stod då framför henne och slog till henne rakt på kinden. Aj, tänkte Alice och tog sin hand precis där slaget kom. Ingen märkte något och det var ingen vuxen ute. Loa som Alice aldrig träffat och går en klass över Alice började gå mot henne. Nej, inte en till tänkte Alice. Loa ser snäll och glad ut. Eller glad kanske hon inte ser ut som att vara men Alice blir glad av att se henne. Hon vet inte varför hon blir glad men det känns som en bra känsla. Loa kom fram till Alice. Hon kom närmre och närmre. Nadja, Fanny och Kajsa glodde på henne. De verkade inte vilja ha besök. Loa hade kommit så nära Alice att hon nu kunde viska något i Alice öra. Det gjorde hon också. Det finns två världar. En god och en ond, viskade Loa. Nadja blev genast upphetsad och sa med en kaxig röst:

- Vad håller du på med da? Loa som verkade vara lite tuffare än Alice och vågade säga emot sa:

Det har inte du med att lägga dig i! Loa gick där ifrån. Nadja blev sur och gick där ifrån med Fanny och Kajsa i hälarna. Alice blev lättad att Nadja gick. Alice blev fundersam. Det finns två världar. En god och en ond. Vad menade Loa egentligen? Hon bestämde sig för att inte gå fram och fråga utan att strunta i det. Då satt hon ensam på en bänk på deras skolgård igen. Hennes väska hade trillat ner på den hårda asfalten. Hennes bok har trillat ut och var smutsig. Hon tog upp boken och torkade av den med sina vantar. Hon la den i sin väska och tog upp väskan och piskade den mot bänken så smutsen trillade av. Det värkte i Alice kind. Hon hade ett rött sår som var lite smutsigt. Det var dags att gå in. Det ringde i klockorna som sitter på deras skolgård. Äntligen lektion!, tänkte Alice. Då satt hon längst bak själv vid en bänk. Hon dröjde sej kvar ute i ungefär en minut. Inte så hon kommer försent, bara så hon inte behövde möta Nadja, Fanny och Kajsa. Alice började gå mot dörren. Hon öppnade den, gick upp några trappor. Hängde av sig sina ytterkläder och gick in.

Alice mötte sin lärare i dörröppningen och gick och satte sig. Nadja sitter bredvid Fanny ungefär längs fram och Kajsa snett bakom. Bredvid Alice sitter en kille som Alice aldrig har pratat med.

Ibland får Alice lappar under lektionen där det står taskiga saker om henne. Läraren brukar inte se att det kommer lappar som går runt i klassrummet.

Kapitel 2

Skolan var slut för dagen. Alice stod och tittade på alla som trängde sig fram i hallen. När alla hade gått ut tog Alice sin jacka vantar och mössa och la dem på mattan vid hennes fötter. Hon tog på sig ett plagg efter ett. Hon snörande på sig sina knyt kängor som var kol svarta och tog på sig sin väskan över axeln. Alice gick hem direkt efter skolan som alltid. De flesta stannar och pratar på skolgården även Nadja, Fanny och Kajsa. Alice behöver gå över sin skolgård för komma till tvärbanan. Alice gick ut. Hon såg de flesta på andra sidan skolgården och några andra stod en bit bort. Hon gick så raskt hon kunde över skolgården. Plötsligt dök Loa upp. Hon var lite andfådd, antagligen för att hon verkade ha sprungit från sin lektion. Loa slutar nämligen lite senare. Alice tittade på Loa som äntligen slutat flåsa. Loa tittade på Alice och sen sa hon:

- Vi behöver åka. Alice såg ut som ett frågetecken.
- Va? Loa sade bara:

- Kom nu. Alice följde vänligt med fast hon inte förstod vad som egentligen hände. De gick en stund och Alice frågade massor av frågor men Loa sa inget. De gick ner i tunnelbanan. Alice hade nästan aldrig varit där och bara åkt riktigt tåg två gånger. Hon såg massor av ånglok. De gick fram till en perrong och klev på ett ånglok som redan var framme. De gick i en gång och sen hittade de en kupé som var ledig. Sätena var i ett fint tyg. Det var rött i olika mönster. De satte sig mitt emot varandra. När Alice tittade ut genom fönstret hade det börjat regna. Det smattrade på rutan. Det var ett ganska stort fönster men ganska smutsigt närmast fönsterramen. Alice blev så vimsig av allting att när hon kunde slappna av lite sa hon:

- Vad händer? Loa tog ett djupt andetag och sa:
- Ta av dig jackan och väskan, det här kommer ta en stund. Loa sa att de var på väg mot en annan värld. Jag har sett hur det är i skolan för dig. Inte så bra va?
- Nej sa Alice och tittade ut genom det smutsiga fönstret. Loa fortsatte:

- Därför ska du få hänga med mig! Med mig till en plast där jag lovar att du kommer älska. Det är helt annan natur. Alla är snälla och glada. När vi är framme kommer du få en stuga med mig som vi kan bo i. Jag måste jobba i ett stånd där man säljer saker. Alla som är i min ålder och uppåt får jobba i stånd, vara badvakt, jobba på café. Lite såna saker. Du som är ganska stor men inte tillräckligt stor för att jobba i ett stånd får hjälpa mig att jaga med pilbåge och plocka frukter och bär för det är det jag säljer i mitt stånd.

Ding dång, station: fågelplatsen. Hördes det i högtalarna.

- Vi ska av nu, sa Loa.

- Okej, sa Alice.

De tog sina saker och gick till närmaste dörr. Dörren var i fint gammalt trä där det stod inristat: 1999. Det var nog då tåget var gjort trodde Alice.

- Kom nu, sa Loa. De gick en krånglig väg, igenom tunnlar och ner för säkert tio trappor. Det var en liten perrong, på perrongen stod bara Alice, Loa och två personer som såg ut att vara i Loas ålder.

Det kom en trä platta med hjul och en spak och bredvid spaken som just dragits ner för att bromsa satt en älva. Eller inte en älva mer en människa med vingar enligt Alice. Loa drog med sig Alice och det satte sig längst fram på plattan. Bakom dem satte sig de andra två som hade stått på perrongen. Alice såg ut som om hon vill spy medan Loa njöt av att snart vara framme. Spaken drogs upp igen och träplattan började rulla iväg där i vanliga fall tåget brukade köra iväg. Hela turen verkade vara under marken för då och då kicklade det i magen på Alice och man åkte i en tunnel. När de hade suttit där i cirka en kvart sa Loa: vi åker på en kasolal. Vi är snart framme och just då sa människan med vingar nästa stopp Lingatoll. Kasolalan stannade med ett ryck och Alice som var den enda som inte verkade åkt den förut åkte fram men precis när hon skulle trillat av tog Loa handen framför Alice mage så att hon inte trillade ner. Tack sa Alice. De gick upp för en trappa. Och gick ut ur byggnaden. Alice vände sig om så hon såg byggnaden. Det var en glas byggnad och det stod på en skylt längst upp på byggnaden:

Centralstation. Så skönt att vara framme sa Loa. Alice vände sig om och såg massor av stånd, fina gräs planer, en strand, ett café en skog och ett torg. Det var varmt och fuktigt i luften. Alice såg ingen annan i världen. Bara lite folk på Centralstationen. Loa sa att alla var på fest. Festen ligger en bit här ifrån så vi får ta våra cyklar. Men dom står vid vårt hus så vi får gå dit. De gick i några minuter och Alice var jätte nyfiken och ville titta på allt. De kom fram till en plats där det var jätte många olika hus. Husen såg ut som stora blommor, fast som hus. De såg ett hus där det var en skylt utanför och på den stod det Alice o Loa. Huset var grönt och hade formen som en pumpa. Det var ett tak som såg ut som en lila blomma. Det var runda fönster med rosa blomblad runt. Dörren var oval formad av trä. Handtaget var gjort av trä och var runt och lent. Loa vred runt handtaget och vred om nyckeln. Dörren öppnades och Loa gick in och Alice gick efter. Det var ett fint trä golv. Till höger när man kom in fanns en säng och ovanför sängen fanns en till säng. Alice gick och satte sig i den nedresta sängen. Hon sjönk ner i den.

Den var super mjuk. Loa låste upp ett litet skåp där det fanns nycklar. Hon tog två stycken och började gå till två cyklar som stod längs in i rummet. Alice hoppade upp ur sängen med ett litet skutt och utforskade resten av den lilla stugan. Det stod ett bord till vänster och en garderob strax bredvid bordet. En mysig matta som var i en gammaldags vit. Alice hjälpte Loa med att ta ut cyklarna ur stugan och ut på deras uteplats. De satte sig på sina cyklar och cyklade iväg. Alice cykel var röd med en cykelkorg av vass. Men färgad så den var brun. Handtagen var svarta i en mjukt material. Loas cykel var mörkblå. Korgen var också av vass men färgad blå. Handtagen såg likadana som på Alice cykel. Alice tyckte det var skönt att cykla genom världen. De cyklade på grus, asfalt, gräs och stenytor. De kom fram till en plats där det var lyktor upphängda i träden och musik som spelades. De ställde cyklarna en bit ifrån musiken och alla hade skoj. De var folk som dansade och hade roligt. De ställde sig på en plats ganska långt fram till scenen där dansarna dansade. Alla skrattade och hade roligt.

Kapitel 3

Alice vaknade av att det luktade nybakat bröd. Det varmt och skönt i hennes säng så hon tvekade lite om hon skulle gå upp eller inte. Loa höll på med att baka bröd.

- God morgon sömntuta! sa Loa

- När vaknade du da? sa Alice

- Vanlig tid jämfört med dig.

- Kan du gå ner till marknaden och köpa lite saker till frukost? sa Loa.

- Ok men jag måste göra mig i ordning, sa Alice.

Alice gick upp ur sängen och kollade sig i spegeln. Hon borstade håret och satte upp det i sin vanliga frisyr. Hon gick till garderoben och tittade efter lite kläder. Det fanns ganska mycket kläder och Alice valde ett par shorts och en tröja som var vit och blå randig och sen tog hon på sin röda kofta. Hon såg ett par turkosa sandaler med svart rosett längs fram. Hon tog på sig dom.

- Ok. Vart ligger marknaden någonstans? sa Alice.

- Flyg bara längst vägen sen svänger du vänster vid korsningen, sa Loa.

- Flyga? sa Alice.

- Ja, vad annars? Har du inte märkt att alla har vingar här, sa Loa.

Okej! sa Alice.

Loa gav Alice en korg där hon kunde lägga varorna i.

- Vad är det jag ska handla? sa Alice.

- Ost, marmelad, gurka och morötter och lite blommor om pengarna räcker, sa Loa.

Alice öppnade dörren och sen stängde hon den lugnt och försiktigt. Alice lyfte från marken och flög iväg.

Okej, här måste marknaden vara. Tänkte Alice. Hon gick fram till ett stånd som sålde frukt, bär och grönsaker. Det fanns massor av saker i standet. Allt från mango till blåbär.

Hej! sa Alice till en ung flicka som stod bakom disken.

Hon hälsade tillbaka. Jag skulle gärna vilja ha: två tomater, tre apelsiner, hundra gram hallon och femtio gram jordgubbar.

Okej! Det blir tio guldmynt.

- Alice tog upp tio guldmynt från korgen och gav dem till flickan. Flickan tackade och Alice gick vidare.

Hon gick fram till ett stånd med mejeri produkter och köpte en flaska mjölk, lite grädde och ost. Hon gick vidare och köpte bland annat gurka, sylt, te och allt som Loa bad henne att köpa. Pengarna räckte till fem par röda liljor. Hon la varorna i korgen och flög samma väg tillbaka till huset. Loa var färdig med sitt bröd bakande och hade börjat duka. De gjorde i ordning frukosten tillsammans och åt den sen. Den var jätte god tyckte Alice. De bäddade sina sängar och gick och badade i sjön som låg en liten bit från torget. De la ner badkläder och varsin handduk i sina cykelkorgar. De hade precis cyklat förbi Centralstationen när de såg Nadja komma ut genom glas dörrarna. Ingen kände igen henne och alla blev rädda. Alla blev till djur. Tigrar, leoparder, elefanter och massor av andra djur. Loa och Alice stirrade på Nadja och cyklade allt snabbare och snabbare. Loa blev till en lokatt och Alice fattade inte varför alla blev till djur. Loa gjorde något läte och plötsligt blev Alice till en katt. De hade börjat springa. De hoppade ner i vattnet och blev till människor igen.

- Vad hände egentligen? Sa Alice.

- När någon kommer som ingen känner igen blir folk till djur så fort man säger: laugo.

Alla kan bli djur när som helst bara det säger laugo, sa Loa.

- Men vem bestämmer vilket djur man är? Sa Alice.
- Din själ bestämmer, det beror på utseende, personligheter och namn. Tillexempel jag blev en lokatt bara för att jag heter Loa. Alice och Loa gick upp ur vattnet och torkade sig på sina handdukar. De cyklade tillbaka och kollade om Nadja var kvar, och det var hon också. Hon gick fram till Alice och började säga taskiga saker. Fanny och Kajsa som tydligen också var med har förvandlat sig till tigrar och välter alla stånd. Alla blir ledsna. Nadja säger att om de inte gör som hon vill alltså att Alice ska bort från världen kommer... Nadja, Fanny och Kajsa försvinner och alla skyndar sig hem till sina stuga. Loa berättar vad Nadja menade.
- Det finns ond luft. En person som är luft. Den kan förvandla sig till olika personer och blir då exakt lika som den som den förvandlat sig som, sa Loa.
- Men det finns ett vapen mot, vi kallar hen: ondskan, så att ondskan inte kan bli till andra personer.

Ondskan kan förvandla sig till vem som helst om den bara har något ifrån den personen, som tillexempel ett hårstrå. De vapnet är en glasflaska med ett kork lock och själva drycken är blå. Den finns i en grotta och det är väldigt svårt att komma åt den. Ingen har gjort det. Folk har försökt men inte kommit fram, sa Loa.

- Okej men jag vill ha bort ondskan för jag vill verkligen stanna kvar här. Jag vill åka och hämta drycken nu! Sa Alice.

- Jag vet inte riktig, jag tror att det blir väldigt svårt, sa Loa.

- Men vi kan väl ändå försöka? Sa Alice

- Okej... Sa Loa

Kapitel 4

Loa knöt sina sandaler och Alice gick fram till sin cykel och låste den. Loa sa till Alice att de skulle gå en lång bit först. Alice satte sig på sin säng. Loa gick till garderoben och tog fram två stycken väskor. Hon gav en till Alice och en behöll hon själv. Väskorna var som camping väskor till storleken. På utsidan såg den ut som ett stort blad och inuti ett grått flis material som fanns där för att man kunde sova i den. Alice kände med handen i den. Den var jätte mjuk. Alice gick till garderoben och tog fram tre tröjor och tre byxor. Hon böjde sig ner och tog två skor. Ett par kraftiga och ett par som var mittemellan. Alice gick tillbaka till sin väska och la ner allting i den. Loa hade precis packat klart. Alice frågade om de kunde börja gå sin vandring. Loa gick och hämtade lite frukt, bär, grönsaker. Två vattenflaskor som hon fyllde med saft och i den andra vatten. De låste dörren och började den en resa de sent skulle glömma. Efter ett tag berättade Loa att de måste akta sig för vakter.

- Vakterna finns lite överallt på vägen. Man måste ta sig förbi dem.

Om dom märker en hamnar man risigt till, berättade Loa.

De slog läger en bit in i en skog uppe på ett berg. Det var kallt där och lite längre upp på berget fanns det snö.

- Vad kallt det är här, sa Alice.

- Det kan man verkligen säga! Loa tog fram ett stormkök ur hennes väska. Alice börjar koka lite av snön och tillslut blir det till vatten och börjar koka.

- Varför tog du inte bara vattnet vi hade och kokade?

- Vi behöver spara på det. Vi vet inte hur lång den här resan blir.

- Varför kokade du snön?

- Om det skulle finnas bakterier i vattnet så skulle dom försvunnit om jag kokade det. Och så är det så kallt här så vi behöver lite värme. Loa gjorde en brasa och Alice gjorde lite te.

- Hur gjorde du tet? Vi hade ju Inget te.

- Jag tog lite av saften för den var inte så söt och inte ut späd i vattnet än.

- Smart! sa Loa.

Loa tog fram brödet och bröt två små bitar som hon hade tomat, gurka, ost och skinka på.

- Mmmmm, vad gott! Sa Alice. När de ätit upp kokade det mer snö och hällde ut i ett litet badkar av trä som Loa hade hittat. De tog ut all sin packning och la den i en stor påse av plast och knöt en hård knut. De la påsen i vattnet. Kläderna skulle bli varma och sköna tills morgondagen. De kröp in i sina väskor och sa godnatt till varandra och somnade snabbt.

När Alice vaknade låg hon vid en sten. Alice gäspade och satte sig upp och tittade upp bakom stenen. Hon såg Loa sitta framför en öppen brasa och grilla något. Alice kröp ut ur väskan och gick till Loa med väskan i sin hand.

- Godmorgon! Sa Alice. Loa sa samma sak tillbaka.
- När vaknade du? Sa Alice.
- För en stund sen. Jag sov inte jätte bra.
- Vad grillar de för något? Frågade Alice.
- Jag "smälte" en liten bit av brödet så det blev deg och sen grillade jag det så det blir varmt. Här vill du ha?
- Ja tack! Sa Alice.
- Alice satte sig på en stubbe med en kraftig filt på. Hon tog bröddeggen och virade den några varv runt en pinne som låg på marken. Loa gjorde också så.

- Vill du ha lite te? Sa Alice.

- Mmmmm. Det vore gott, sa Loa.

Alice tog fram två trä muggar ur en påse som låg i det varma vattnet och hällde upp lite kokande vatten och stoppade i två teskedar saft i vardera kopp. Alice hade hittat mango saft i hennes väska.

- Vilken vill du ha? Den med mango eller hallon?

- Hmm... Vad svårt den med hallon vore gott. Sa Loa med en rolig röst.

- Den får du inte! Sa Alice. Du vet att det är min favorit och jag vet att mango är din!

- Så klart jag vill ha mango! Jag bara skojar lite med dig! De skrattade tillsammans en lång stund.

När de båda hade ätit klart så började de gå igen. De gick lång tid i flera dagar. De blev allt tröttare och hungrigare. Plötsligt en dag när de hade gått en bit kom de fram till en stenig väg. Alice och Loa snubblade och Loa trillade på Alice som inte han rädde sig utan fick hela ansiktet i alla vassa stenar. Loa skyndade sig upp igen och kollade läget med Alice. Loa bar Alice till en gräs yta. Det fanns en bäck, blommor och mer saker där. Loa slängde av sig ryggsäcken och tog av Alice ryggsäck från hennes rygg.

Alice sa att hon hade ont i foten och Loa kom fram till att hon hade en stukad fot. Alice var sårig i ansiktet och Loa hade skrapat upp sina knän. Loa tog upp en servett ur Alice ryggsäck och blötte den i vattnet och torkade bort blodet från alla sår. Hon slet av en bit av en tröja. Loa hade tur för den blev i perfekt form. Loa lindade den runt Alice fot och torkade sen bort blodet från sitt eget ansikte. Hon bar sin och Alice ryggsäck till ett berg någon meter ifrån gräsytan. Hon drog Alice till berget satte henne upp mot berget. Han hade haft ryggsäcken som ryggstöd bara för det skulle bli bekvämare. Alice hade just vaknat till liv när Loa satt sig mot sin egen ryggsäck.

- Är det bättre? Sa Loa.

- Aa. Lite. Hur gick det med dig? Sa Alice.

- Bra. Du kan sova lite. Du behöver få mer styrka till vi kan fortsätta vår resa. Sa Loa.

- Okej. Alice la sig ner med ryggsäcken som kudde. Hon tog inget täcke för det var ganska varmt vid det här stället. Loa tog fram lite bär och la dem i solen så de skulle tina. Alice jagar till olika stånd och Loa visste att Alice hade pil och båge i ryggsäcken. Alice hade tagit av sig den och lagt den bredvid sig. Loa tog den, slängde upp den på ryggen och gick ut ur skogen.

Loa såg ett rådjur gå lugnt i skogen och Loa sköt iväg en pil och den träffade rådjuret rakt i halsen och den ramlade ner på sina smala ben. Loa sprang fram och bar den till platsen Alice var. Loa gjorde i ordning rådjuret så det bara var fina filéer kvar. Hon la dem i en trä skål och blandade de med de tinade bären. Alice vaknade och de åt upp alltihop. De gick en lång väg och sen såg de den. Vakten. Vakten hade en svart uniform och en svart metall hjälm med guld saker på. En mustasch och kort hår och blanka skor. De backade långsamt och säkert och Loa undrade vad de skulle göra.

- Vi smyger förbi! Lätt som en plätt! Sa Loa.

- Nej, nej, nej... Vi smyger förbi men du ser att på vägen finns det mycket stenar och buskar och tjocka träd stammar.

- Näää? Det finns bara gräs ju! Avbröt Loa.

- Aaaaaa... Sa Alice. Alice vände Loas huvud så hon tittade på den vänstra sidan av vakten.

- Aaaaaa. Nu fattar jag. Men du får gå först! De smög till en sten som var runt en meter hög. Alice tittade fram bakom stenen och vakten tittade dit med en arg blick. Alice svängde genast tillbaka huvudet och de andades fort. De hörde att vakten gå med raka och perfekt längd mellan stegen framåt mot dom. Vakten tittade bara framåt.

Den kom vid den sida av stenen där Loa stod och när vakten kom bakom stenen där de gömde sig. Precis när vakten kom smet de över på andra sidan av stenen. De sprang förbi ett stort träd och många buskar. De gick i cirka fyra minuter och sen såg de den. Drycken.

Kapitel 5

De var i en stor grotta som var rund. I mitten stod drycken på en trä pinne som var lika hög som upp till Loas midja och sen en trä platta på pinnen. Där uppe stod den. Det var en fin flaska med en fin kork. Drycken var havs blå. Alice tyckte att den hade jätte fin färg. Plötsligt kom Nadja fram hoppande ur andra änden av grottan.

- Äntligen hittade jag dej!

Alice och Loa svalde i kör tyst för sig själva. Alice sprang så fort hon kunde framåt mot drycken. Nadja han före Alice. Alice och Loa blev till djur. Eftersom Nadja inte bor i staden kan hon inte förvandla sig till ett djur. Hon har inte heller fått vingar. Loa sprang rakt fram mot Nadja och morrade. Alice såg häpet på Loa och undrade varför hon morrade. Alice hoppade fram och hennes fina katt päls svängde fram och tillbaka i vinden. Alice hoppade upp på Loas huvud och sen på Nadjas. Alice morrar hon med och sen började hon rycka i Nadjas hår. Nadja tog sin hand runt Alice lilla katt mage och slängde iväg henne.

Alice förvandlade sig till människa igen och tog en pil ur pil väskan hon hade på ryggen och tog fram pilbågen och siktade på Nadjas hand.

Alice vill inte skada Nadja och det är därför hon skjuter i hennes hand, så att hon tappar drycken. Vi får hoppas att Loa hinner ta den innan den hamnar på sten golvet. Den träffade rakt i Nadjas hand och hon tappade den. Loa får tag i den och sprang fram till Alice och de sprang iväg så långt de orkarde. De var ett fint landskap. Det var fina berg och ganska varmt. Det fanns äppelträd och körsbärsträd. Körsbärs trädet var alldeles fullt av rosa blommor och äppelträdet var det fina äpplen på. Det var ganska sent så de la sig i sina ryggsäckar och somnade in till lugnet.

Kapitel 6

När Alice vaknade på morgonen sov fortfarande Loa. Alice plockade alla äpplen som fanns på trädet och bröt sen av lite grenar och flätade grenarna till en djup skål. Alice la äpplena där i och även lite av bären de hade med sig. Det var de sista bären som fanns. Alice bröt två bitar bröd som hon la bredvid korgen. Loa vaknade och de åt upp allt. Alice jagade en stund och hon fick en fin fångst. En kanin, två ekorrar och ett rådjur. Loa kom lite innan Alice till platsen där de hade slagit läger med bär och frukter. En kokosnöt, två mangos och fem fiskar. De packade ner allt i Alice väska för det var där de fanns plats. De bestämde att fortsätta resa till ondskan. De gjorde sig i ordning och började vandra. Alice fick mer ont i foten som antagligen berodde på att hon hade sprungit så mycket dagen innan. De tog paus när klockan var ungefär åtta på kvällen. De var alldeles sönder slitna och de somnade på direkten. När Alice vaknade vred hon sig runt några gånger. Hon tittade rakt upp i luften. Klockan var tolv på natten. Alice tittade på Loas plats där hon somnade men Loa var inte där. Alice satte sig upp på sina ömma knän och tog med handen på den sköna flisen där Loa hade legat.

Alice satte sig på hennes ömma knän och tog sina såriga och smutsiga händer i ansiktet och började gråta. Tårarna rann ner på hennes smutsiga kinder. Det blev allt fler och fler ränder på hennes kinder av tårarna. Alice satt och tittade på platsen Loa hade legat. Hon strök handen över flisen. Det var varmt. Alice var så trött. Så trött att hon inte orkade leta efter Loa. Alice snurrade runt så att hon låg på sin egen plats. Hon tittade rakt upp på den fina mörkblåa himmeln med många fantastiska stjärnor på. Alice skrek. Skriket ekade. Alice la sig på sidan och började gråta ännu mera men somnade sen. När Alice vaknade var det ljust. Hon tog sin hand och strök den över gräset. När Alice kom på att Loa inte var där satte hon sig genast upp och kollade där Loa hade sovit. Där satt hon. Hon satt satt verkligen där. Alice stirrade på Loa. Det var inte precis någon glad blick hon hade. Alice tog sina händer och la dem på hennes axlar. Loa tog sina händer på Alice händer och la dem på Alice knän.

- Vart har du varit? Frågade Alice med en ynkelig röst.

- Jag har varit här hela tiden. Eller du menar nog mitt i natten?

- Ja, sa Alice bestämt.

- Jag kunde inte somna så jag gick en bit bort för att kolla hur det såg ut här. Vet du vad jag hittade! Ett café! Och massor av hus. Som en by! Vill du gå och kolla? Alice sa inget utan bara gick efter Loa. De var ett fint café. Det var mer ett hus en där Alice Loa bodde. När de gick in så klingade de till. De luktade gott. Alice hade blivit på bättre humör och börjat snackat.

- Du kan gå ut och sätta dig så kan jag beställa, sa Alice.

Loa gick ut och satte sig. Hon satte sig vid ett fint vitt bord med många mönster på. Två stolar och en gammaldags rosa duk på. Ovan på duken stod en fin kruka med en blomma i. Alice kom ut genom dörren och det klingade till igen. I händerna hade hon en bricka med två vita skålar med gulaschsoppa i. Två servetter och en talrik med två bröd skivor på. De rök ur brödet. Alice ställde brickan på bordet men Loa satt inte där. Loa satt med några andra och pratade. Alice gick och skulle hämta Loa och säga att maten var färdig, men när hon var en meter bakom Loa hörde hon vad de pratade om. Alice hörde: " Ja... Vi tillsammans... Räddar världen ifrån ondskan..." Alice tittade på Loas rygg och sen sprang hon där ifrån.

Tårarna kröp fram ur Alice ögon. Hon sprang till platsen de hade lämnat sina ryggsäckar på och slängde upp ryggsäcken på ryggen och flög upp. Alice såg en plats som hon kunde vila på. Alice kom på att ondskan var ju andra personer och att den inte hade någon fast kropp. Men Loa hade berättat att ondskan levde i en mörk grotta. Och pekat ut den på en karta. Alice tog av sig ryggsäcken och letade upp kartan. Ringade ut platsen där ondskan finns och där hon var. Hon gjorde upp en väg med pennan. Det var inte jätte långt och Alice klarade nog av att flyga i en timme och enligt Alice beräkningar var det ungefär en timme att flyga också. Alice laddade upp med mat och vila. Tvättade bort alla sår i ansiktet, fyllde på en vattenflaska av trä med vatten hon hittade i en bäck. Ställde sig upp och försökte stödja sig på en krycka hon byggt av två tjocka pinnar som hon knöt ihop med ett snöre. Hon hade nämligen blivit sämre i sin fot. Alice lyfte från marken och flög iväg när hon hade flugit i en timme såg hon grottan!

Kapitel 7

Alice landade på ett berg. Det var mycket berg och i mitten av alla berg fanns en grotta. Det var där ondskan fanns. Alice slängde av sin rygsäck och tog pilbågen på ryggen. Alice smög fram bland de steniga bergen. Bergen var mörk blåa och det såg ut som en upp och ner vänd tratt längst upp på berget. När Alice hade kommit till det sista berget innan en sten yta och sen ännu mera berg var det ett stup. Alice tittade ner och det stod massor av vakter längst bergsstupet. De såg lika dana ut som vakten de mötte förut. När Loa var med. Alice saknade Loa. Men just nu kunde hon inte tänka på det utan på att få drycken att nudda ondskan. Alice kände efter om hon hade drycken i sitt midjebälte och den satt där. Alice smög åt andra hållet där det inte fanns vakter eller stup. Alice snubblade till och hon skrek till. Alice la sig genast ner bakom en bergs topp så att ingen skulle se henne. Det ända Alice såg var att alla vakter vände sig om, laddade sina vapen och siktade mot den sidan av bergen hon låg vid. Men bara efter några sekunder ställde de sig på sina platser igen. Nu slingrade sig Alice fram mellan alla bergstoppar.

När hon kom fram tills slutet av alla berg gjorde Alice en kullerbytta ner på marken. Alice ställde sig upp och kikade ut bakom bergen. Alice gick fram och ställde sig mitt på grusytan. Alice hörde en läslig och fasansfull mörk röst som kom från grottan. Ur grottan kom ondskan. Ondskan var som en gigantisk svart luft klump.

- Åååå... Det är du. Dej har jag hört mycket om. Du som tror att du kan "döda" mig. Du vet väll att du gör ingenting bättre för att du är här. Du gör allting bara värre.

Alice blev sur men sen funderade hon ett tag. "Är jag bara i vägen? Gör jag allting värre? Ekade det i Alice huvud. Alice funderade på att ge upp. Men sen tänker hon: nej, nej, jag ska klara det! Jag ska!

- Man skäms ju asså att ha dig i min värld. Alice tänker tillbaka i tiden. Det var precis de orden som Nadja sa på skolgården hemma. Alice vill verkligen inte att hennes hjärna ska bli ledsen och sur. Det blir den inte heller. Alice tittade på ondskan med en bestämd blick. Ondskan gjorde lika dant och Alice såg för första gången ondskans ögon. De var mörka. Riktigt mörka och kusliga.

Ganska stora och bestämda. Alice var inte bara bestämd längre utan också arg. Riktigt arg på ondskan. Alice kom då på varför hon var där. För att få drycken att nudda ondskan. Men det fans bara en risk. Att den nuddade Alice. Det gav nämligen samma effekt som på ondskan. Man blir till en liten ask hög och försvinner för gott. Alice satte sig ner på huk. Alice tog av sig hennes pil väska som hon bar på ryggen och tog fram en pil. Den var brun och hade den vassaste spetsen. Satte den på sin båge och siktade mot ondskan.

Kapitel 8

Precis när Alice skulle skjuta iväg pilen märkte hon att det inte kommer att fungera. Pilen kommer att gå rak igenom eftersom ondskan nästan bara är färgad luft. Alice kom på att hon drycken. Alice satte sig ner igen och tog fram drycken ur bälten, doppar pilen i den och siktade igen. Men när hon flyttade sin fot kom den på glas flaskan och den trillade åt sidan. Alice hade som tur stängt den så ingenting kom på marken. Ondskan kom snabbt som attans och tog drycken och höll den nu med ett stadigt grepp. Det ända Alice tänker är ta den ifrån, ta den ifrån! Alice sprang mot ondskan med pilen i handen och ondskan flög upp på berget. Alice sprang upp för det andra berget och hon snubblade många gånger och hade nu skrapsår på många ställen. När Alice var uppe siktade hon med bågen på ondskan. Alice sköt iväg men missade. Det var Alice sista droppe av drycken. Alice hoppade över till ett annat berg närmre ondskan. Ondskan tog sin långa arm som mint måste vara två meter när ondskan sträckte på den bakom Alice rygg och puttar henne närmre. Ondskan fångade pilen som Alice sköt med drycken på.

Ondskan tog pilen mot Alice hals och tog pilen allt närmre och närmre. Alice flämtade och andades tungt.

- Vänta! Alice tog pilen med handen och försökte vända den. Det gick inte. Ondskan var för stark för Alice. Alice tänkte noggrant. Vad kan jag göra, vad är jag bra på? Smart, men det hjälper inte. Blyg? Mm. Stark? Inte riktigt. Smidig? Det kan man verkligen säga! Okej. Något smart sett att ta sig ut från den här knipan. Ondskan verkar inte smidig! Stark? Absolut. Blyg? Nix pix! Smart? Det verkar inte så. Eller kanske. Alice fick nästan panik.

- Stopp! Sa hon igen. Jag har en liten idé. Jag har börjat gilla dig. Lurades Alice.

- Mm... Svarade ondskan och tog pilen längre bort från Alice. Alice lurade ondskan att hon var på onskans sida men precis när ondskan och Alice hade gått in i grottan och varit där en stund så sprang Alice ut det snabbaste hon kunde och tog drycken som låg på marken och sprang in igen och hällde ut precis allting ur flaskan så att det inte fanns en ända droppe kvar. Ondskan blev konstig i några sekunder och sen blev ondskan till aska.

Alice blev så glad att hon hoppade runt och dansade, snurrade, gjorde roliga miner och sjöng! Alice ställde sig och tittade ut genom grottan med ask högen bakom sig och såg nästan hela världen.

- Du, jag är och gör som jag vill! sa Alice högt.

- Känn på den du ondskan! Sa Alice och hade ställt sig med ryggen mot utsikten och kollade ner på ask högen.

Kapitel 9

När ondskan levde var det mörka moln och ingen var särskilt glad. Nu var alla blommor fina och inte vissna, solen var högre på himlen, vattnet var varmare i haven, fåglarna kvittrade glada melodier istället för dystra och inga moln fans längre på himmeln utom bara en sol och en ljusblå himmel. Alice hörde fotstegen närma henne. Alice tittade ner på marken.

- Loa! skrek Alice

- Alice! skrek Loa. Loa sprang upp för en sten trappa upp till Alice. Alice berättade allt som hade hänt och Loa berättade allt hon varit med om. Loa hade gått och gått och letat efter Alice i vildmarken. Alice berättade att hon trodde att Loa gått över på den andra sidan och skulle fortsätta med några andra. Allt var en missförstånd. De flög till staden och Loa ordnade en fest för Alice. Alice gillade inte det och tyckte att de skulle fira Loa också och de gjorde det också. Alice städade i deras hus, Loa målade en välkomst skylt där det stod: Alice och Loas fest! Ondskan är borta...

Det var en fin skylt tyckte Alice. Alice satte upp den ovanför deras dörr.

Alice tog en korg med kort i och gick och delade ut alla till alla husen i hela staden. När alla kort var slut gick hon och plockade en bunt blommor och la dem sedan i en vas. Loa gick till alla stånden och kollade om det fanns något gott det kunde äta på festen. När Loa kom hem hade hon med sig fyra humrar, ett kilo musslor och ett halvt kilo räkor.

- Men herre gud! sa Alice.

- Gott va! sa Loa.

- Mmmmm. sa Alice. Alla gäster började komma och alla ville prata med Loa och Alice. Sent på kvällen när alla gäster hade gått berättade Alice att hon behövde åka hem.

- Nej, varför? gnällde Loa.

- Alla undrar nog vart jag är och mina föräldrar har jag varit borta i snart i över en månad.

- Mm. Det har du nog rätt i. Din katt också.

Nästa morgon packade Alice och gick och sa adjö till alla hon kände. Alice gick till Centralstationen. När hon stod där utanför Centralstationen vände hon sig om och tittade ut över landskapet. Hon tog några djupa andetag och sen vände sig om och gick in i byggnaden. Det var varmt innanför glasrutorna.

Alice tåg gick inte förs om en halv timme så hon satte sig i ett café och tog en choklad cup cake. Den var super god. Alice drack lite av sin saft hon hade med sig. Den var iskall. Det var tur för det var jätte varmt där inne. I högtalarna hördes det massor av rop som berättade att vissa tåg skulle gå om en viss tid och andra att tågen var lite försenade eller inställda. Alice skulle inte behöva åka en kasolal utan tog ett direkt tåg. När Alice hade fikat klart hördes det i högtalarna:

" Tåg mot stan avgår om fem minuter." Alice började gå mot perrongen och när hon kom fram stod tåget redan där. Det var ett svart ånglok. Alice hittade en kupé som var ledig. Hon tog och la upp sin väska på en hatthylla. Tåget började åka och Alice somnade nästan på direkten. Alice vaknade när hon var framme och klev av tåget. Alice tog sin väska i handen och gick ut ur tåget. Alice tog bussen till skolan. Alice såg Nadja, Fanny och Kajsa sitta inne på lektionen och läraren sa samma sak som när Alice försvann. Alice tänkte för sig själv: det är som om tiden har stannat när jag varit borta. Som om jag knäppte med handen och allt var helt stilla och nu när jag kommer tillbaka knäpper jag med fingret igen och livet bara fortsätter.

Coolt! Alice gick och satte sig på sin plats. På rasten gick Nadja och frågade Alice om de skulle göra något. Alice sa ja såklart och det visade sig att Nadja var jätte schyst. Fanny och Kajsa hade inte blivit så snälla men Nadja var aldrig med dom heller. Allt hade blivit bra igen!

Jag heter Linn Giertz och går i 4c på Årstaskolan. Jag gillar djur, vara på min familjs landställe, att baka, springa, vara med nära och kära och att läsa och skriva. Jag har en tvillingsyster som heter Ellen.

Den här boken handlar om
Alice! Alice har det svårt men
när hon har det som mest svårast
händer det som ingen hade
förväntat sig. Det här är en
sorglig men kul fantasyroman.
Hoppas du gillar boken!

